

Joc Partit

El passat mes de novembre, Escriptors del Camp va començar una nova etapa amb la primera edició de les sessions de Joc Partit. Canviaven moltes coses. L'organització va passar de ser compartida pel Departament de Filologia Catalana de la Universitat Rovira i Virgili i l'Ajuntament de Tarragona a ser exercida en exclusiva pel Departament, per retirada de l'Ajuntament, que en data d'avui ha estat incapaç de concretar la seva posició al respecte, i això ja deu ser una opció. L'activitat es deslocalitzava, perquè, ni que es continuï realitzant a Tarragona, des del moment que s'ha manifestat el desinterès local i que l'organització ha passat a ser universitària, supralocal, es pot fer en qualsevol indret d'aquestes comarques. Aquest canvi ve reforçat pel patrocini de la Institució de les Lletres Catalanes i l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana, dues entitats nacionals. A fi de comptes, la continuïtat de l'acció a la ciutat de Tarragona ve determinada per la residència habitual de la majoria de promotors i per l'acord amb el Teatre Magatzem, que proporciona el local i una àgil introducció a l'espectacle amb la lectura de textos dels protagonistes de la sessió. La darrera, però no menor, novetat consisteix en una variació de la fórmula que s'havia utilitzat fins llavors, centrada en un únic escriptor, la conversió en un diàleg entre dos escriptors amb determinades afinitats que permeten una conversa distesa sobre escriptura pròpia i de l'interlocutor, llibres, tècniques, preferències i un llarg etcètera, perquè cada sessió queda oberta no tan sols per les diverses menes d'escriptors que acull sinó també per la sintonia que s'estableixi entre les parelles en cada ocasió. El joc queda partit i s'obre la possibilitat de dos monòlegs o d'una conversa enriquidora. Amb la intenció que prevalgui la segona opció, s'han establert parelles amb afinitats: literatura i dona, narrativa, poesia, narrativa històrica, teatre, literatura i paisatge, i s'han triat escriptors i escriptores de molt diversa mena: Montserrat Abelló i Montserrat Palau, Òscar Palazón i Mònica Batet, Lurdes Malgrat i Adrià Targa, Ramon Pallisé i Xúlio Ricardo Trigo, Sergi Xirinacs i Francesc Cerro, Eugeni Perea i Ramon Gomis. Una festa ha de coronar la primera el final de la primera temporada, el mes de juny. Llavors hi hauran passat dotze escriptors i l'activitat d'Escriptors del Camp s'haurà dinamitzat i alleugerit alhora.

Per tal d'estrenar temporada, es va buscar una parella de ball especial i es va aconseguir que s'hi avinguessin dues escriptores que han dedicat bona part de la seva activitat

a reivindicar les dones escriptores. Una, Montserrat Abelló, ja havia estat Escriptora Convidada en solitari, uns quants anys enrere, però es va voler que inaugurés la nova etapa per la significació que ha adquirit en la literatura catalana dels darrers temps, culminada l'any passat amb la concessió del màxim guardó: el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes. A l'altra, Montserrat Palau, se li havia proposat anteriorment d'intervenir-hi, i havia postposat l'acceptació fins ara. El diàleg va ser viu, vibrant, només vam haver de lamentar la generositat excessiva de Montserrat Palau, que va voler contribuir en grau màxim a l'homenatge que es retia a Montserrat Albelló, en detriment de les referències a la seva pròpia obra. Les estratègies d'escriptura, la dona, l'exili, els comentaris sobre altres escriptors –sobretot Mercè Rodoreda-, les traduccions, la poesia i la novel·la i tantes altres coses van obrir el joc, el debat, la conversa, el diàleg.

MAGÍ SUNYER